

Glæde har lagt Mærke til at man har kunnet følge i en Aarrække, og man risikerer at komme ind under Forhold, som vil virke til megen Utryghed.

Jeg vil for øvrigt gerne tilføje, at for det Tilfældes Vedkommende, som har givet Anledning til den opstaaede Strid, er der ikke ret mange stedkendte Folk, der kan indrømme, at Grundens Beliggenhed kan siges at give synderlig Værdi som Byggegrund for den paagældende Ejer. Man kan ikke forstaa den Afgørelse, der blev truffet i Kraft af den Fortolkning, jeg her har til-ladt mig at kritisere.

Jeg benytter Lejligheden til, nu da jeg har nævnt denne Sag, at gøre opmærksom paa, at man endnu ikke fra Landbrugsministeriets Side, til Trods for at den paagældende Lov er 10 Aar gammel, er kommet saa vidt, at man har faaet opfyldt Bestemmelserne i Lovens § 10, hvori det hedder, at de nærmere Regler for Forretningsgangen og Sagernes Behandling fastsættes af Ministeren. Da det her drejer sig om et Forhold, der har Interesse for mange Mennesker, kunde det formentlig være paa sin Plads, at man nu inden ret længe tog Anledning til at opfylde denne § 10 i den paagældende Lov.

Saa vil jeg gerne berøre et andet Spørgsmaal af stor Interesse for mange Mennesker paa Bornholm. Det er Spørgsmaalet om den bornholmske Stenindustris Stilling. Denne Industri blev ved de Foranstaltninger, der i sin Tid gennemførtes af daværende Handelsminister Rothe, hjulpet i nogen Grad paa Fode, i hvert Fald blev den saaledes stillet, at der synes at være en Mulighed for, at den kunde komme til Kræfter og blive i Stand til at sikre sig en saadan Stilling, at den ikke ved det første det bedste Vindpust udefra skulde blive blæst over Ende. Rigsdagen stillede sig saa elskværdig at gaa ind paa at yde denne Industri Støtte i en Aarrække i Form af Fragttilskud.

Nu tog man imidlertid for et halvt Aar siden den Beslutning ved Forhandling mellem Ministeren og Finansudvalget, at dette Fragttilskud delvis skal bortfalde fra førstkommende Nytaar og til næste Nytaar ganske falde væk. Denne Afgørelse beklager man i de interesserede Kredse, og man har henvendt sig til den højtærede Indenrigsminister med Anmodning om, at han ved fornyet Forhandling med Finansudval-

get vil søge udvirket, at dette Fragttilskud maa faa Lov at bestaa uforandret endnu et Par Aar, saaledes at man derved kan blive bedre i Stand til at underbygge og konsolidere de Fremskridt, man har været inde paa at søge tilvejebragt i den Tid, Fragttilskuddet har været gældende.

Jeg tør paastaa, at Virksomhederne selv har bragt meget store Ofre, og jeg vil endvidere gerne føje til — jeg tror, det er noget, man fra visse Sider i denne Sal tillægger meget stor Betydning —, at Forholdet for denne Industri med Hensyn til Arbejds løn er saaledes, at Arbejdernes Løn for de store Hovedartiklers Vedkommende, Vejmateriale, Brosten, Chaussésten o. s. v., er, efter hvad der er oplyst for mig, for en stor Dels Vedkommende gaaet ned paa samme Beløb, som den var i 1914, naar Hensyn tages til Pristallet, og paa et enkelt Omraade endda ligger en Smule lavere.

Man maa derefter have Lov til at sige, at denne Industri har bragt Ofre; og jeg vil dertil gerne føje, at for Stenindustrien har dels den tyske Toldlov, dels Valutapolitikken, Kronestigningen, virket meget generende. Det siger sig selv, at den Pengepolitik, der er ført, ikke kan have været til Gavn for Bornholms Stenindustri. Disse Omstændigheder anføres til Støtte for Ønsket om, at man faar Lov til at bevare endnu en Tid det Fragttilskud, som man tillægger saa stor Betydning, og ved Hjælp af hvilket man haaber i Løbet af et Par Aar at kunne komme saa vidt, at man kan konkurrere paa nogenlunde lige Fod med den udenlandske Industri.

Jeg beder om, at man vil tage dette Spørgsmaal under velvillig Behandling i Finansudvalget, og jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil tage Anledning til at faa det Spørgsmaal afgjort inden ret længe, idet Tidspunktet for Afgørelsen ogsaa har Betydning. I Efteraarstiden staar man nemlig overfor at skulle indgive Tilbud paa Leverancer til de forskellige Amtskommuner, og saa længe man ikke rigtig ved, hvordan man er stillet, kan man ikke indgive bindende Tilbud. Det er ogsaa en Omstændighed, der taler for at faa truffet en Afgørelse inden ret længe med Hensyn til det indgivne Andragende, som jeg herved tillader mig at henlede Opmærksomheden paa.